

ви, това нищо нѣма да ви ползува. Знаете приказката за гжскитѣ, които нѣкой каралъ къмъ града. Гжскитѣ рекли на пжтника: „Какво безобразие отъ този господинъ! подкаралъ ни като ято, не знае, че нашитѣ прадѣди освободиха едно врѣме Римъ“. — „А вие какво направихте?“ казалъ пжтникътъ. — „Нищо“. — „Тогава вие сте достойни, за да се варите въ гърне“. Дѣдо ви, баща ви, били такива високи, благородни хора, но вие какво сте? Нѣмашъ благороденъ характеръ — придобий го. Дѣдо ти, баща ти може да сж ти оставили извѣстенъ капиталъ, но ти можешъ да го опропастишъ, изгубишъ.

И въ религиозно отношение ако се спремъ, има религиозни фарисеи: „Азъ съмъ отъ православната црѣква“, „азъ съмъ отъ евангелската црѣква“, „азъ съмъ отъ католишката црѣква“, „азъ съмъ свободномислящъ“. — „Радвамъ се, че си православенъ, че си евангелистъ, че си католикъ, че си свободномислящъ; но имашъ ли благороднитѣ черти на Иисуса?“ — „Нѣмамъ ги“. — „Не си православенъ, не си нито евангелистъ, не си никакъвъ. Придобий ги, за да бждешъ такъвъ“, — „Ама азъ съмъ свободномислящъ“. — „Имашъ ли благороднитѣ черти на честнитѣ свободномислящи хора? Подъ думата „свободномислящъ“ разбирамъ човѣкъ, който е приятелъ на истината. Не си ли такъвъ, ти си първокласенъ лъжець“. Често хората казватъ: „Ти си отличенъ човѣкъ“. Хората отъ съврѣменното общество се събиратъ трима-четирма на едно мѣсто и почнатъ да се хвалятъ съ благородство, съ отличия: „Твоето съчинение ние четохме и сме въ възторгъ“. Замине, почнатъ: „Той